

نشست هیئت تدوین

استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی

۱۰ تا ۱۳ دسامبر ۲۰۱۹ (۱۹ تا ۲۲ آذر ۱۳۹۸)

دکتر حلیمه رحمانی

هیئت تدوین استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی (IPSASB) برای طرح و بررسی مسائل مرتبط با تدوین استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی هر سال ۴ نشست برگزار می‌کند. آخرین نشست از نشستهای یادشده در سال ۲۰۱۹ در روزهای دهم تا سیزدهم دسامبر ۲۰۱۹ در امارات متحد عربی برگزار گردید. در نشست یادشده دو نماینده از سازمان حسابرسی به‌عنوان نهاد تدوین‌کننده استانداردهای حسابداری بخش عمومی ایران نیز مشارکت داشتند. مطالب متعددی در نشست مورد بحث و بررسی قرار گرفت که خلاصه‌ای از آنها در ادامه ارائه می‌شود.

مالی^۱ (IFRS) آغاز کردند (IPSAS-IFRS Alignment Dashboard).

طبق گزارش هیئت، در حال حاضر ۳۷ استاندارد بین‌المللی حسابداری بخش عمومی به تصویب هیئت رسیده است که برای ۳۳ استاندارد از این ۳۷ استاندارد، استاندارد بین‌المللی

همگرایی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی با استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی اعضای هیئت، نشست خود را با مروری بر میزان همگرایی استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی^۱ (IPSAS) و استانداردهای بین‌المللی گزارشگری

بخش عمومی، پیش‌نویس ۷۰: درآمد با تعهدات عملکردی^۲ (ED 70) را تصویب کرد. انتظار می‌رود این پیش‌نویس در فوریه سال ۲۰۲۰ منتشر شود. دوره نظرخواهی آن نیز ۶ ماه پیش‌بینی شده است.

هدف این پروژه تدوین استاندارد جدیدی در خصوص معاملات درامدی (اعم از مبادله‌ای و غیرمبادله‌ای) است. دامنه این پروژه تعیین الزامات و رهنمودهای جدیدی در مورد درآمد است که جایگزین یا تعدیل‌کننده الزامات و رهنمودهای فعلی مندرج در استاندارد بین‌المللی حسابداری بخش عمومی ۹: درآمدهای حاصل از عملیات مبادله‌ای (IPSAS 9)، استاندارد بین‌المللی حسابداری بخش عمومی ۱۱: پیمانهای ساخت (IPSAS 11)، و استاندارد بین‌المللی حسابداری بخش عمومی ۲۳: درآمدهای حاصل از عملیات غیرمبادله‌ای (مالیاتها و انتقالات) (IPSAS 23) می‌باشد. دلیل انجام این پروژه توسط هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی، وجود ناسازگاریها و کاستیها در رابطه با شناخت درآمدها، افزایش قابلیت مقایسه، کاهش پیچیدگیهای به‌کارگیری الزامات شناخت، و هماهنگی بیشتر با الزامات استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۵: درآمد عملیاتی حاصل از قرارداد با مشتریان (IFRS 15) است.

هدف از تدوین استاندارد(های) حاصل از این پروژه، تعیین اصولی است که واحد گزارشگر باید به‌منظور گزارش اطلاعاتی راجع به موارد زیر برای استفاده‌کنندگان صورتهای مالی، از آنها استفاده کند:

• ماهیت، مبلغ، زمانبندی، و ابهام درآمدها و جریانهای نقدی حاصل از توافقیهای الزام‌آور^۴ با خریدار که شامل تعهدات عملکردی^۵ برای انتقال کالاها یا خدمات تعهدشده به خریدار یا یک ذینفع ثالث است.

برای دستیابی به هدف یادشده، واحد گزارشگر باید با استفاده از مراحل زیر درآمد را شناسایی کند:

۱- تشخیص توافق الزام‌آور با یک خریدار،

گزارشگری مالی متناظر وجود دارد؛ اما میزان مطابقت این استانداردها با استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی متناظر، متفاوت است. برای ۴ استاندارد بین‌المللی حسابداری دیگر در بخش عمومی، معادل استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی وجود ندارد؛ زیرا این ۴ استاندارد، تنها در بخش عمومی کاربرد دارند.

همچنین، در حال حاضر ۱۴ استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی وجود دارد که استاندارد بین‌المللی حسابداری بخش عمومی متناظر با آنها وجود ندارد. از این ۱۴ استاندارد، ۲ استاندارد، استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۲: مالیات بر درآمد (IAS ۱۲) و استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۲: پرداخت مبتنی بر سهام (IFRS ۲) به بخش عمومی ارتباطی ندارند؛ اما ۴ استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی، جزو پروژه جاری هیئت استانداردهای حسابداری بخش عمومی هستند که در نشست جاری مورد بررسی قرار گرفتند که پیش‌نویس مرتبط با آنها برای نظرخواهی منتشر خواهد شد.

این ۴ استاندارد شامل استانداردهای زیر می‌باشند:

• استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۳: اندازه‌گیری ارزش منصفانه (IFRS 13) (مربوط به پروژه اندازه‌گیری)،

• استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۵: درآمد عملیاتی حاصل از قرارداد با مشتریان (IFRS 15) (مربوط به پروژه درآمد)،

• استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۶: اجاره‌ها (IFRS 16) (مربوط به پروژه اجاره‌ها)، و

• استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۰: حسابداری کمکهای بلاعوض دولت و افشای کمکهای دولت (IAS 20) (در پروژه درآمد، مورد بررسی قرار خواهد گرفت).

پروژه درآمد با تعهدات عملکردی

در نشست اخیر، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری

بین‌المللی حسابداری بخش عمومی نیز وجود ناسازگاریها و کاستیها در رابطه با شناخت درآمدها، افزایش قابلیت مقایسه، کاهش پیچیدگیهای به‌کارگیری الزامات شناخت، و هماهنگی بیشتر با الزامات استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۵: درآمد عملیاتی حاصل از قرارداد با مشتریان (IFRS 15) است.

این پروژه اهدافی مشابه با اهداف پروژه «درآمد با تعهدات عملکردی» را دنبال می‌کند؛ با این تفاوت که در این پروژه به الزامات درآمدهایی پرداخته می‌شود که تعهدات عملکردی ندارند. در این پروژه درآمدهایی در نظر قرار می‌گیرند که حاصل از توافقه‌های الزام‌آور دارای تعهدات فعلی^{۱۰} هستند اما تعهدات عملکردی ندارند. تعهدات عملکردی طبق پیش‌نویس ۷۰ متفاوت از تعهدات فعلی طبق پیش‌نویس ۷۱ هستند.

هدف از تدوین استاندارد حاصل از این پروژه تعیین اصولی است که واحد گزارشگر باید به‌منظور گزارش اطلاعاتی راجع به ماهیت، مبلغ، زمانبندی، و ابهام درآمدها و جریانهای نقدی حاصل از معاملات بدون تعهد عملکردی برای استفاده‌کنندگان صورتهای مالی، از آنها استفاده کند.

درآمد بدون تعهدات عملکردی شامل درآمدهای حاصل از مالیاتها و انتقالات^{۱۱} (از جمله کمکها، هدایا، بخشودگی بدهی، جرایم و ...) می‌باشد و در کسب این نوع درآمدها الزامی برای انتقال کالا یا خدمت به انتقال دهنده یا شخص ذینفع ثالث وجود ندارد. در این شرایط، واحد گزارشگر دریافت‌کننده انتقال، تعیین می‌کند که منابع حاصل چگونه مصرف شود. درآمد بدون تعهدات عملکردی ممکن است ناشی از توافقه‌های الزام‌آور باشد یا نباشد.

پروژه انتقال هزینه‌ای

در نشست اخیر، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی، پیش‌نویس ۷۲: انتقالهای هزینه‌ای^{۱۲} (ED 72) را نیز تصویب کرد. انتظار می‌رود این پیش‌نویس

۲- تشخیص تعهد عملکردی در توافق الزام‌آور،

۳- تعیین قیمت معامله،

۴- تخصیص قیمت معامله به تعهدات عملکردی در توافق الزام‌آور، و

۵- شناخت درآمد به محض ایفای تعهد عملکردی توسط واحد گزارشگر.

توافق الزام‌آور، توافقی است که حقوق لازم‌الاجراء^{۱۳} و تعهداتی^{۱۴} را برای طرفین توافق ایجاد می‌کند. قرارداد^{۱۵} نوعی توافق الزام‌آور است.

تعهد عملکردی، تعهدی در توافق الزام‌آور با یک خریدار برای انتقال موارد زیر به خریدار یا شخص ثالث ذینفع است: الف- کالا یا خدمتی (یا مجموعه‌ای از کالاها یا خدمات) که متمایز است، یا

ب- مجموعه‌ای از کالاها یا خدمات که از لحاظ محتوایی مشابه هستند و الگوی یکسانی برای انتقال به خریدار یا شخص ثالث ذینفع دارند.

پروژه درآمد بدون تعهدات عملکردی

در نشست اخیر، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی پیش‌نویس ۷۱: درآمد بدون تعهدات عملکردی^{۱۶} (ED 71) را تصویب کرد. انتظار می‌رود این پیش‌نویس نیز در فوریه ۲۰۲۰ منتشر شود. دوره نظرخواهی آن نیز ۶ ماه پیش‌بینی شده است.

دامنه این پروژه نیز تعیین الزامات و رهنمودهای جدیدی در مورد درآمد است که جایگزین یا تعدیل‌کننده الزامات و رهنمودهای فعلی مطرح‌شده در استاندارد بین‌المللی حسابداری بخش عمومی: درآمدهای حاصل از عملیات مبادله‌ای (IPSAS 9)، استاندارد بین‌المللی حسابداری بخش عمومی ۱۱: پیمانهای ساخت (IPSAS 11)، استاندارد بین‌المللی حسابداری بخش عمومی: ۲۳ درآمدهای حاصل از عملیات غیرمبادله‌ای (مالیاتها و انتقالات) (IPSAS 23) است. دلیل انجام این پروژه توسط هیئت استانداردهای

اندازه‌گیری ایجاد هماهنگی بیشتر بین استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی و استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی به‌خصوص استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۳: اندازه‌گیری ارزش منصفانه است.

در نشست اخیر، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی پاسخهای به‌دست‌آمده از گزارش مشورتی «اندازه‌گیری» را در نظر قرار داد و برای بررسی بیشتر این نظرات، مقرر شد اعضای کارگروه‌ها پیشنهادهایی را تا مارس ۲۰۲۰ تهیه کنند.

پروژه داراییهای زیربنایی

در بخش عمومی **داراییهای زیربنایی**^{۱۶} بخش عمده داراییها را تشکیل می‌دهد. از جمله این داراییها می‌توان به شبکه راه‌ها، آب و فاضلاب، تامین برق و نیرو و ارتباطات اشاره کرد. در حال حاضر، طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری بخش عمومی ۱۷ (IPSAS 17)، داراییهای زیربنایی واجد شرایط تعریف داراییهای ثابت مشهود هستند و باید طبق این استانداردها با آنها برخورد شود. اما حسابداری این اقلام به‌واسطه ماهیت خاص آنها، همواره با چالشها و مشکلاتی همراه بوده است. لذا هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی به‌منظور رفع این چالشها و مشکلات، با انجام پروژه «داراییهای زیربنایی» به‌دنبال ارائه رهنمودهای بیشتر در خصوص حسابداری داراییهای زیربنایی می‌باشد. نمونه‌ای از این رهنمودها مربوط به نحوه تفکیک، کنترل، و ارزشگذاری زمین مربوط به داراییهای زیربنایی می‌باشد. متن اولیه این رهنمودها در نشست مارس ۲۰۲۰ بررسی خواهد شد.

پروژه داراییهای میراث ملی

برخی داراییها به‌دلیل اهمیت فرهنگی، محیطی یا تاریخی آنها به‌عنوان دارایی **میراث ملی**^{۱۷} شناخته می‌شوند. از جمله این داراییها می‌توان به بناها و آثار تاریخی، اماکن باستانی، مناطق حفاظت‌شده و آثار هنری اشاره کرد. اغلب، داراییهای میراث ملی دارای ویژگیهای خاصی از جمله موارد زیر هستند:

نیز در فوریه ۲۰۲۰ منتشر شود. دوره نظرخواهی آن نیز ۶ماه پیش‌بینی شده است.

هدف این پروژه تعیین اصولی است که واحد گزارشگر باید به‌منظور گزارش اطلاعاتی راجع به ماهیت، مبلغ، زمانبندی، و ابهام مخارج و جریانهای نقدی حاصل از انتقالهای هزینه‌ای، از جمله انتقالهای هزینه‌ای برای مقاصد سرمایه‌ای، برای استفاده‌کنندگان صورتهای مالی، از آنها استفاده کند.

انتقال هزینه‌ای، معامله‌ای است که طی آن واحد گزارشگر، کالا، خدمت، یا دارایی دیگری را به واحد گزارشگر دیگری انتقال می‌دهد بدون این‌که کالا، خدمت، یا دارایی دیگری به‌طور مستقیم در ازای آن دریافت کند. انتقال هزینه‌ای ممکن است همراه با تعهدات عملکردی باشد یا نباشد. انتقال هزینه‌ای شامل مالیاتها نیست.

در «انتقال هزینه‌ای با تعهدات عملکردی»، دریافت‌کننده انتقال متعهد به ارائه کالاها یا خدمات به شخص ذینفع ثالث است.

«انتقال هزینه‌ای بدون تعهدات عملکردی» ممکن است ناشی از توافقیهای الزام‌آور باشد یا نباشد.

پروژه اندازه‌گیری در بخش عمومی

هدف پروژه **اندازه‌گیری در بخش عمومی**^{۱۳} تجدیدنظر در استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی از لحاظ تعدیل الزامات اندازه‌گیری در شناخت اولیه، اندازه‌گیری بعدی و الزامات افشای مرتبط با اندازه‌گیری می‌باشد. در این پروژه رهنمودهای تفصیلی بیشتری برای به‌کارگیری **بهای جایگزینی**^{۱۴} و **بهای ایفای تعهد**^{۱۵} و شرایطی که این مبانی اندازه‌گیری استفاده می‌شوند، مطرح می‌شود. علاوه بر این، در پروژه اندازه‌گیری، رهنمودهایی برای اندازه‌گیری و نحوه حسابداری مخارج معاملات و مخارج تامین مالی از لحاظ این‌که این‌گونه مخارج، سرمایه‌ای تلقی شوند یا هزینه دوره، ارائه می‌شود.

همان‌طور که پیش‌از این اشاره شد، یکی از اهداف پروژه

۱۷: اجاره‌ها (IAS 17) را کنار گذاشت و **استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۶: اجاره‌ها (IFRS 16)** را از اول ژانویه سال ۲۰۱۹ لازم‌الاجرا کرد، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی تصمیم گرفت در پروژه «اجاره‌ها» به دنبال همگرایی با استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۶ باشد.

در استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۶، تنها یک مدل واحد برای حسابداری اجاره‌ها از دید اجاره‌کننده مطرح می‌شود. بر اساس این مدل، تنها اجاره‌های کوتاه‌مدت (حداکثر ۱۲ ماه) و اجاره‌هایی که دارایی پایه آنها کم‌ارزش است می‌توانند به عنوان هزینه در صورت سودو زیان منعکس شوند. در سایر اجاره‌ها با توجه به مفهوم رجحان محتوا بر شکل و به دلیل انتقال کنترل، دارایی با عنوان دارایی حق استفاده و بدهی با عنوان بدهی اجاره، در صورت وضعیت مالی شناسایی می‌شود. در استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۶، حسابداری اجاره‌ها از دید اجاره‌دهنده تغییر درخور توجهی نسبت به استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۷ نداشته است و مبتنی بر مفهوم انتقال ریسکها و مزایای مالکیت است. در پروژه «اجاره‌ها» الزامات حسابداری اجاره‌ها از دید اجاره‌دهنده و اجاره‌کننده به گونه‌ای مطرح شده است که تا حد ممکن هماهنگی با استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۶ حفظ شود. نتیجه این پروژه استاندارد جدیدی خواهد بود که جایگزین استاندارد بین‌المللی حسابداری بخش عمومی ۱۳ خواهد شد. استاندارد جدید از **مدل حق استفاده^{۲۰}** برای حسابداری اجاره‌ها استفاده خواهد کرد که جایگزین **مدل مزایا و ریسکها^{۲۱}** در استاندارد بین‌المللی حسابداری بخش عمومی ۱۳ می‌شود. اما هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی هنوز در مورد پروژه اجاره‌ها به نتیجه واحدی نرسیده است و باید از بین رویکردهای زیر یکی را انتخاب کند:

- ۱- حفظ استاندارد بین‌المللی حسابداری بخش عمومی ۱۳،
  - ۲- پذیرفتن استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۶،
  - ۳- پذیرش پیش‌نویس جدید استاندارد اجاره‌ها که در آن، هم از دید اجاره‌دهنده و هم از دید اجاره‌کننده، مدل جدید حق استفاده، جایگزین مدل انتقال ریسکها و مزایای مالکیت می‌شود.
- تصمیم‌گیری در خصوص انتخاب یکی از رویکردهای بالا

الف- احتمال نمی‌رود که ارزش فرهنگی، محیطی، آموزشی و تاریخی آنها را بتوان صرفاً در قالب مبالغ پولی مبتنی بر قیمت بازار بیان کرد؛

ب- اغلب برای فروش آنها، محدودیتها یا ممنوعیت‌های شدید قانونی یا کیفی وجود دارد؛

پ- اغلب آنها قابلیت جایگزینی ندارند و امکان دارد ارزش آنها طی زمان افزایش یابد؛ حتی اگر کیفیت فیزیکی آنها کاهش یافته باشد؛

ت- برآورد عمر مفید آنها اغلب دشوار است؛ و

ث- به ندرت با هدف ایجاد جریانهای نقدی ورودی نگهداری می‌شوند.

در حال حاضر طبق **استاندارد بین‌المللی حسابداری بخش عمومی ۱۷ (IPSAS 17)**، واحد گزارشگر ملزم به شناسایی داراییهای میراث ملی نیست. اما چنانچه آنها را شناسایی کند، باید الزامات افشای استاندارد مذکور را به کار گیرد. البته برخی داراییهای میراث ملی دارای منافع اقتصادی یا خدمات ممکن آتی نیز هستند؛ برای مثال، یک بنای تاریخی که به عنوان دفتر اداری مورد استفاده قرار می‌گیرد. در چنین مواردی می‌توان آنها را بر مبنایی مشابه با سایر اقلام داراییهای ثابت مشهود شناسایی و اندازه‌گیری کرد.

هدف از پروژه «داراییهای میراث ملی»، ارائه رهنمودهایی برای حسابداری و افشای این اقلام است. نمونه‌هایی از این رهنمودها عبارتند از این که چگونه یک واحد گزارشگر بتواند برای شناخت و اندازه‌گیری داراییهای میراث ملی از الزامات استاندارد بین‌المللی حسابداری بخش عمومی ۱۷ استفاده کند، مالکیت یا مدیریت یا نگهداری داراییهای میراث ملی به چه صورت است و چه تاثیری بر حسابداری آنها دارد، و عمر مفید، استهلاک، و کاهش ارزش این اقلام باید چگونه محاسبه شود.

پروژه اجاره‌ها

الزامات مربوط به شناخت و اندازه‌گیری و افشای اجاره‌ها^{۱۸} در حال حاضر در استاندارد بین‌المللی حسابداری بخش عمومی ۱۳ مطرح شده است. اما با توجه به این که **هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری^{۱۹}**، استاندارد بین‌المللی حسابداری

پروژه بهبود در استانداردها

هیئت تدوین استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی در نشست اخیر، پاسخهای به‌دست‌آمده از پیش‌نویس ۶۸: بهبود در استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی (ED 68) را مورد بررسی قرار داد. این پیش‌نویس بدون تغییر عمده‌ای تصویب شد. تاریخ اجرای آن اول ژانویه ۲۰۲۱ در نظر گرفته شد، به‌جز الزامات مرتبط با استاندارد بین‌المللی حسابداری بخش عمومی ۴۱: ابزارهای مالی (IPSAS 41) که تاریخ اجرای آن اول ژانویه ۲۰۲۲ در نظر گرفته شد.

پانوشتها:

- 1- International Public Sector Accounting Standards (IPSAS)
- 2- International Financial Reporting Standards (IFRS)
- 3- Revenue with Performance Obligations (ED 70)
- 4- Binding Arrangement
- 5- Performance Obligation
- 6- Enforceable Rights
- 7- Obligations
- 8- Contract
- 9- Revenue without Performance Obligations (ED 71)
- 10- Present Obligations
- ۱۱- مالیات‌ها جنبه اجباری دارند ولی انتقالات بیشتر جنبه اختیاری دارند.
- 12- Transfer Expenses (ED 72)
- 13- Public Sector Measurement
- 14- Replacement Cost
- 15- Fulfillment Cost
- 16- Infrastructure
- 17- Heritage
- 18- Leases
- 19- International Accounting Standard Board
- 20- Single Right-of-Use Model
- 21- Risks and Rewards Incidental to Ownership Model
- 22- IPSAS-GFS Tracking Table

۲۳- ایران، از سال ۱۳۸۲ بنابر درخواست صندوق بین‌المللی پول و به‌منظور افزایش پاسخگویی و شفافیت بودجه‌ای، ملزم به اجرای این رهنمودها می‌باشد.

توسط هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی، در مارس ۲۰۲۰ انجام خواهد شد.

پروژه کاهش تفاوت‌های بین استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی و نظام آمارهای مالی دولت و افزایش هماهنگی بین آنها^{۲۲}

رهنمودهای نظام آمارهای مالی دولت (GFS) بخشی از مجموعه رهنمودهای بین‌المللی است که توسط صندوق بین‌المللی پول (IMF) تدوین شده است. دولت‌ها و واحدهای تابعه آنها به‌منظور گزارشگری فعالیتهای مالی و بودجه‌ای باید از این رهنمودها استفاده کنند^{۲۳}. از طرف دیگر، در راستای افزایش پاسخگویی دولت‌ها، استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی توسط هیئت تدوین استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی تدوین شده است. واحدهای گزارشگر بخش عمومی باید برای تهیه گزارشهای مالی خود الزامات مطرح‌شده در استانداردهای مذکور را رعایت کنند.

با توجه به هدف این دو مجموعه الزامات، تفاوت‌هایی در اصول و روشهای آنها وجود دارد، هرچند که در خیلی از جنبه‌ها، خروجی این دودسته الزامات یکسان است. هماهنگی بین این دو مجموعه الزامات منافع زیادی برای واحدهای اجراکننده این الزامات در پی خواهد داشت. از جمله این منافع می‌توان به کاهش هزینه، زمان، و کار صرف‌شده برای به‌کارگیری آنها و از طرفی بهبود ویژگی‌هایی نظیر به‌موقع بودن و اتکالپذیر بودن آنها اشاره کرد.

هیئت تدوین استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی برای هماهنگی بیشتر بین این دودسته الزامات، امکان کاهش تفاوت‌های بین آنها، و امکان کاهش موازی‌کاریها و استفاده از نتایج یک مجموعه برای تهیه گزارشهای الزامی یک مجموعه دیگر، اقدام کرده است. در نشست مذکور به این اقدام و روند آنها پرداخته شد. در نتیجه اقدام یادشده، برخی از تفاوتها حذف یا کاهش پیدا کرده‌اند ولی برخی دیگر همچنان باقی می‌مانند. فرایند هماهنگی بین استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی و نظام آمارهای مالی دولت همچنان ادامه دارد.